

La Llei d'Educació de Catalunya passada per l'adreçador de l'Estat

Ramon Farré Roure, catedràtic d'institut
Article / 21 de juny de 2010

L'1 de juliol de l'any passat, el Parlament aprovava la Llei d'Educació de Catalunya (LEC). El *Gobierno del Estado* presentà un requeriment previ d'incompetència contra alguns punts prou rellevants de la llei. El Govern de la Generalitat va contestar el requeriment i el BOE del 10 de maig ha publicat l'Acord de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat. Què diu l'Acord?

- a) La competència d'establir el currículum per part de la Generalitat s'ha d'exercir d'acord amb l'Estatut i l'article 6 llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (LOE). L'article 53.1 de la LEC no sotmetia expressament el currículum a les previsions de la LOE. L'Estat ha volgut deixar clar que de cap manera es pot obviar.
- b) L'Estat reconeix la competència de la Generalitat per a crear cossos propis en el marc de les bases estatals i de la LOE. Les previsions de la LEC de crear cinc cossos docents xocava amb la LOE, que n'estableix onze, sense comptar el dels inspectors. La interpretació de l'Acord en aquest apartat fa pensar que els cossos de la LEC són paper mullat. Els cossos de la Generalitat s'hauran de correspondre mimèticament amb els de l'Estat i l'eventual integració dels funcionaris docents en els cossos de la Generalitat es sotmet a la competència de l'Estat que haurà de determinar les condicions en les que s'efectui
- c) Així mateix, l'Estat es reserva competències en la mobilitat dels docents en l'àmbit nacional i no se sent obligat per la disposició addicional segona de la LEC que establís l'efectiva integració dels funcionaris en els cossos de la Generalitat "quan ho determini el Govern, una vegada garantit el manteniment dels règims de jubilació, de classes passives i de seguretat social dels funcionaris afectats"
- d) Ras i curt: ni cossos propis diferenciats, ni integració dels funcionaris, amb les consegüents repercussions en mobilitat i jubilació, classes passives i seguretat social, sense l'autorització de l'Estat.
- e) La LEC preveia que la Generalitat pogués determinar les circumstàncies segons les quals funcionaris de un cos determinat poguessin fer funcions pròpies d'altres

cossos i determinar-ne les especialitats. L'Acord ve a dir que serà així sempre que es respecti el que el govern de l'Estat estableixi, d'acord amb el que la LOE ja contemplava. Per tant, cap competència pròpia de la Generalitat per a fer-ho

- f) Les previsions de la LEC sobre formació inicial dels docents es sotmet al que la LOE estableix en els articles 92 a 100. La Generalitat no té gairebé res a dir en formació inicial.
- g) La LEC preveia que els docents acreditessin la competència lingüística en català i castellà. L'Estat imposa que la intitolació adquirida en Espanya és la forma d'acreditar la competència lingüística en castellà
- h) Les competències del Govern de la Generalitat de Catalunya sobre ingrés i accés a la funció pública docent s'entenen sotmeses a les normes bàsiques de l'Estat i en particular a la LOE. És a dir que la Generalitat no té veritables competències en establir les bases, els temaris i el contingut dels processos selectius d'ingrés, fer-ne la convocatòria, nomenar els òrgans qualificadors, i nomenar els qui els han superat, tal i com predicava la LEC. El mateix es pot dir de l'accés al Cos de catedràtics d'educació: cal respectar el que l'Estat disposa.
- i) Finalment, les normes de convivència dels centres docents que dicti la Generalitat no exclouen els principis i normes sobre la matèria que recull la normativa bàsica de l'Estat. El sistema de beques que pugui establir la Generalitat s'ha d'entendre sense perjudici del de l'Estat. Les normes reguladores sobre concerts no s'han d'establir necessàriament en normativa orgànica, se suposa que per permetre fer-ho en les successives lleis de pressupostos de l'Estat.
- j) En definitiva, l'Estat no ha interposat recurs d'inconstitucionalitat sobre la LEC, com ha fet el Partit Popular, perquè la Generalitat s'ha aplanat sigil·losament en tot allò que l'Estat ha considerat precedent. La LEC ja no és pròpiament la llei que va sortir del Parlament per decisió unilateral de l'actual govern tripartit de la Generalitat. Els partits que el conformen callen. No s'ha de respectar el que el Parlament ha aprovat?
- k) S'ha evitat un conflicte amb l'Estat i soroll mediàtic, però com a contrapartida la LEC ha perdut força i la Generalitat competències. L'Estat segueix expandint-se fins a la homogeneïtzació plena del sistema educatiu. Un nou Govern de la Generalitat hauria de replantejar aquest Acord i tornar a defensar les seves competències sense aplanar-se a la primera de canvi davant els requeriments de l'Estat.